

Da profeten fik foræret en kristen pige ved navn Maria som slave, krævede Muhammeds hustruer, at han undlod at komme hende nær. Han svor derfor, at han ikke ville have seksuelt omgang med hende. Men kort efter fik Muhammed denne åbenbaring: *"O, profet, hvorfor betragter du dét som forbudt, hvad Allah har tilladt dig, for at føje dine hustruer, da Allah dog er tilgivende og barmhjertig? Allah har jo tilladt jer at tage jeres ed tilbage, han er vidende og vis!"* Da forstod han, at det var tilladt ham at bryde sin ed (Koranen, sura 66.1 f).

Allah havde i Medina åbenbaret Muhammed en lov, at en muslim måtte tage 4 hustruer og så mange slavinder han lystede (Koranen, sura 4.3). Men da Muhammed senere tog andre smukke kvinder og derfor blev kritiseret, fik han en ny åbenbaring, som kun gjaldt ham selv: "O, profet, vi tillader dig de hustruer, for hvem du har betalt købesummen, og dem du erobrer som bytte, som Allah giver dig, og enhver kvinde, der tilbyder sig selv til profeten, og som du som profet er villig til at ægte, som en særlig forret for dig med udelukkelse af de andre troende muslimer (Koranen, sura 33.49).

Det er kun en del af profetens bedrifter citeret efter Koranen og den ældste og vigtigste muslimske Muhammedbiografi af Ibn Ishaq, som var hofskriver for kaliffen i Bagdad. Sunna er et af de vigtigste begreber i islam. Det betyder efterfølgelse af profeten Muhammeds ord, liv og eksempel. Nu er spørgsmålet: Hvordan kan de tre foreninger: "Moderate muslimer" (Naser Khader) og "Kritiske og muslimer" og "Muslimer i Dialog", pege på profeten som et godt eksempel til efterfølgelse? Den "danske moderate" imam n. Baig siger, at islam og Koranen er "kærlighed, rummelighed og åndelig berigelse". Er Koranen og Ibn Ishaq fulde af løgn, siden de skriver "ondt" om en god profet? Eller er det de muslimske foreninger, som kalder sig moderate og kritiske, som har et problem?

Kort sagt: kan man være moderat og samtidig mene, at profeten er et godt eksempel til efterfølgelse? De kulturradikale mener, man da bare kan omtolke Koranen, så den bliver moderat. Men kan Muhammeds liv omtolkes eller omskrives til en moderat udgave???

Rolf Slot-Henriksen

Forfatter til 8 bøger om islam.

Grundlægger af Grundlovsforeningen Dansk Kultur.

Hjemmesider: www.danskkultur.dk

www.islaminfo.dk

Debatblog på Facebook: www.facebook.com/groups/dansk.kultur/

Muhammed

et godt eksempel for moderate muslimer?

På det sidste er der opstået flere muslimske grupper, som kalder sig moderate, kritiske eller lignende.

Mærkeligt i denne sammenhæng er, at de 4 grupper:

"Foreningen af Kritiske muslimer",

samt DMGT,

OPSA,

og "Muslimer i dialog",

som Rikke Hvilshøj nu vil strø 4 mill. kroner ud over, ganske åbent støtter sharia, dvs. muslimsk lov i al sin grusomhed, en lov, der skelner mellem rene og urene mennesker og personer af større og mindre værdi, etc.

Flere af disse ønsker endog et muslimsk verdensrige indført. Fælles for alle de "moderate" er påstanden, at Muhammed var en mand til efterfølgelse.

Naser Khader,

som netop har grundlagt ”Foreningen af moderate muslimer”, og som ifølge pressen skal præmieres med en stor del af de 4 millioner kroner, som skal stilles til rådighed for dialog, mener, at Muhammed er et godt forbillede, endvidere at den danske grundlov skal pensioneres (Weekendavisen 4.6.99). Khaders anbefaling er i tråd med Koranen ”I har fået et godt forbillede i Allahs apostel Muhammad” (Sura 33.21). Men kan man være moderat, hvis man anbefaler at følge Muhammeds eksempel?

Muhammed kom som flygtning til Medina. Men byens digtere mente, at han havde ondt i sinde, og den unge digter Asma advarede om, at profeten i virkeligheden pønsede på at tage magten. Hendes digt fik folk til at lytte:

*”I uforstandige folk, tænker I da slet ikke?
Tror I stadig på ham, når først han har myrdet jeres ledere,
ligesom folk, der grådig griber efter den kogende suppe?
Hvor er de modige blandt jer?”*

Muhammed blev vred. Asma fik skåret halsen over, medens hun sov med sit lille barn i armene. Kort efter blev endnu to opsætsige digtere myrdet: Først Abu Afak, der også blev dolket medens han sov, dernæst den jødiske digter Kaab. Ibn Ishaq skriver stolt i sin Muhammedbiografi: ”Den dag, da Asma blev dolket, var den dag, da islam viste sin styrke... Den dag blev mændene fra Banu Khatma omvendt til islam, fordi de så islams magt”.

Også jøderne i Medina modtog Muhammed og hans mænd som flygtninge i Medina og gav dem lov at slå sig ned, hvorpå de indgik følgende fredspagt med Muhammed: ”Alle, der har tilsluttet sig denne kontrakt, hjælper hinanden mod dem, som overfalder byen. Når jøderne kaldes til denne fredsslutning skal de overholde freden. Og da de kræver det samme af muslimerne, så overholder også muslimerne freden, med mindre de kæmper for deres tro(!!!). Begge parter modtager beskyttelse. Jøderne er beskyttede og dem, der har samme rettigheder og pligter som parterne fra denne kontrakt, så længe de er tro mod den. Troskab går foran forræderi. Allah billiger denne kontrakt” (Ibn Ishaq: ”Profetens liv”, afsnittet: ”Lovene for menigheden og kontrakten med jøderne”).

Men da jøderne morede sig over Muhammeds åbenbaringer besluttede han at udrydde dem. ”Da profeten kom tæt på jødernes huse, råbte han: ’Oh, I brødre af aber! Har Allah ikke fornedret jer og sendt sin hævn over jer?’ ’Du vil da ikke gøre os fortræd,’ svarede jøderne ham.

Profeten belejrede dem 15 dage, indtil de var udmattede og Allah fyldte deres hjerter med skræk. Da blev de klar over, at profeten ikke ville stoppe, før han havde udslettet dem... Dommen blev: Alle mændene skulle dræbes, og deres børn og kvinder skal indfanges og fordeles som muslimernes besiddelse... Herefter begav han sig til markedspladsen i Medina, hvor der i dag stadig er markedsplads, og befalede at grave massegrave. Da det var udført, blev Quraizastammen hentet og gruppe efter gruppe halshugget og kastet i gravene... I alt blev 600-700 mand halshugget, andre mener, at det var 800-900.

Da de dengang gruppevis blev ført frem for profeten, spurgte de Ka’ab: ’Hvad tror du, de vil gøre med os?’- ’Vil I da aldrig fatte det?’ råbte Ka’ab, ’ser I da ikke, at han, som råber navne op, aldrig holder op; at de, som bliver bragt bort, ikke vender tilbage. Det er døden, der venter, ved Allah!’

Profeten delte deres ejendele, ligesom han fordelte de dræbtes kvinder og børn blandt muslimerne... De tilfangetagne kvinder og børn, der som hans femtedel tilfaldt ham, sendte han med sin hjælper Sa’d ibn Zaid bort for blive byttet mod heste og våben.

En af de tilfangetagne kvinder, Raihana, hvis mand nu var dræbt, tog Muhammed for sig selv. Hun forblev hans ejendom til hendes død. Da profeten foreslog, hun skulle gifte sig med ham og bære tørklæde, bad hun om hellere at være hans slave... Men nogen siger, at hun senere blev muslim”. . (Ibn Ishaq: ”profetens liv”).

Ved en anden lejlighed lod profeten Kinana dræbe. Derpå tog han den dræbtes 17 år gamle hustru Safiya ind i sit eget telt for natten. Om morgenen hørte profeten lyde uden for teltet og gik ud for at undersøge det. Det var Abu Ayub, hans trofaste følgesvend, som sagde: ”Jeg har siddet på vagt her hele natten med draget sværd.” ”Men hvad har bragt dig til det?” spurgte profeten overrasket. Abu Ayub svarede: ”O, profet, jeg tænkte på, at pigen er ung. Det var jo i går, hun blev gift med Kinana, som du har dræbt. Og idet jeg således mistror hende, sagde jeg til mig selv: Jeg vil overvåge dit telt og være ved hånden, hvis hun ville prøve at gøre dig fortræd”. Muhammed tilføjede: ”Velsignet være Abu Ayub for hans omsorgsfulde tanke og vagtsomhed”, og han sagde, at han skulle trække sig tilbage med fred. (Ibn Ishaq: ”Profetens liv”).